

[Nør Christensen]

udtrykket politivold. Centrum-demokraterne nægter at anerkende ordet politivold. Det eksisterer ikke, det er opfundet i en hetz imod politiet, for der er tale om to ting: enten begår politiet decideret direkte vold, eller også er det lovlig magtanvendelse. Jeg må derfor klart tage afstand fra udtalelsen, som går i retning af politivold. Man kunne med lige så stor ret sige, at der er tale om arbejdsmandsvold eller tandlægevold for den sags skyld. Jeg synes, det er utroligt, at man bliver ved med at påstå, at alene den omstændighed, at et talstærkt politi møder frem, i sig selv skal virke provokerende. Men det er naturligvis venstrefløjspolitik, og den skal de have lov til at have for sig selv.

Arentoft (FP):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Ove Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg komme med nogle bemærkninger til de tre lovforslag og det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Hvad angår lovforslag nr. L 79, henviser justitsministeren til fremsættelsestalen, der er gengivet i Folketingstidende fra den 19. maj 1983, sp. 11274, hvor der siges om lovforslaget, at det har til formål at give grundlag for en forenkling og effektivisering af sagsbehandlingen såvel ved anklagemyndigheden som ved domstolene og en begrænsning i anvendelsen af isolation, og at der skabes mulighed for varetægtsfængsling i visse kvalificerede voldssager.

Når man så læser selve forslaget igennem, er der mange ting, som på mig virker positivt, og som gør, at vi vil gå ind med stor aktivitet i det nærmere udvalgsarbejde, for der er jo mange detaljer, der skal drøftes nærmere.

Hvad angår lovforslag nr. L 80, nævnes det, at man skal kunne varetægtsfængsle, når øjemedet gør en isolation påkrævet, herunder for at hindre sigtede i gennem andre indsatte at påvirke medsigtede eller ved trusler eller på anden lignende måde at påvirke andre. Det er selvfølgelig den begrundelse, der må til, når der foretages isolation og varetægtsfængsling, for at man ikke kan, om jeg så må sige, være med til at slette spor, som er et led i efterforskningen.

Der står, at man ikke skal kunne gøre det længere end i 3 måneder, og i det radikale

forslag er det 4 uger, men det, som gør mig en lille smule bekymret – og det er selvfølgelig noget af det, der må ses på i udvalget – er, at der står »medmindre sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover«. Det synes jeg kan virke lidt farligt, for så kan man jo næsten have dømt på forhånd og sige, at vedkommende faktisk er næsten sikker på at få en dom på over seks år. Jeg er ikke jurist, og jeg ved ikke, om jeg har opfattet det rigtigt, men jeg synes sådan set, det er bedre, hvis man siger, at der er tale om legemsbeskædigelse eller direkte vold med døden til følge og den slags ting, som der står i det socialdemokratiske forslag. Jeg kan ikke rigtig lide, at man prøver på forhånd at sætte en grænse efter, hvor stor dommen bliver.

Til gengæld synes jeg, det er ganske udmærket med den rettelse til indsættelse af § 119 A om, at spritbilistsager kan afgøres af politimesteren, hvis den skyldige indrømmer på stedet, og at det så kan afgøres med en bøde, ligesom man også kan fratage kørekortet. Det synes jeg er vældig godt; vi kender alle sammen den lange liste af dem, der har bedt om at få en bøde omsat til hæfte. Her synes jeg virkelig der er en mulighed for at komme hurtigt igennem disse sager.

Hvad angår hr. Bernhard Baunsgaards lovforslag, nr. L 88, er der ingen tvivl om, som det også er blevet sagt, at intentionerne er meget fine, og det fremgår også af fremsættelsestalen, som man kan se er forfattet af hr. Bernhard Baunsgaard personlig. Der er det spørgsmålet, om fire uger er for lav en grænse. Jeg tror, det var hr. Jimmy Stahr, der var inde på, at man i virkeligheden skulle prøve at indarbejde det radikale forslag i justitsministerens, men det vil selvfølgelig udvalgsarbejdet vise.

Til sidst er der det socialdemokratiske beslutningsforslag, som jeg personlig føler mig meget tiltalt af. Der er mange ting i det, som jeg synes er gode. Man har først og fremmest trukket mange af de virkelig ømme punkter frem og prøvet at komme med forslag til afhjælpning. At jeg så ikke er 100 pct. enig i forslagene til afhjælpning, er en anden sag. For som det også blev nævnt af en af ordførerne, er det noget, som i de fleste tilfælde kræver øgede bevillinger. Jeg mener ikke, det behøver at være tilfældet overalt; f.eks. står der i forslagene til forebyggelse af alkohol-